

Ad Memoriam

Niestety, koleje losu ludzkiego nie zawsze są radosne i przyjemne. Ciągłe jeszcze borykamy się, jako ziemianie, z przemijaniem, z tak bardzo krótkim życiem. A przecież istniejemy nie po to, by cierpieć i umierać.

Prawdopodobnie niektóre problemy, z którymi przychodzi się zmierzać, wynikają z błędów - świadomych lub nieświadomych - każdego bez wyjątku człowieka. Ale są i takie, których, jako ludzie, nie rozumiemy.

Śmierć skutecznie i trwale okaleczyła wiele naszych rodzin. Wśród tych, którzy odeszli znajdują się również nasi Drodzy Nauczyciele i Wychowawcy, Uczniowie i Absolwenci ZSB Nr1 w Krakowie, a także Instytutu Technicznego, założonego w 1834 roku przez Szczepana Humberta.

1 września 2000 roku we wczesnych godzinach porannych odszedł z grona żyjących pan Stanisław Krug, któremu wiele miejsca poświęciliśmy w niniejszej monografii. Rodzinie Zmarłego składamy tą drogą serdeczne wyrazy współczucia.

W tym miejscu wspominamy również ks. prof. Józefa Tischnera, wielkiego orędownika zgody pomiędzy ludźmi, krzewiciela tolerancji, także światopoglądowej, i właściwego dystansu do siebie samego, do innych ludzi, do władz, do Pana Boga. Jeszcze nie tak dawno spotkaliśmy się z Księdzem Profesorem w hali "Wisły" podczas przeglądu osiągnięć uczniów i nauczycieli Zespołu Szkół Przemysłu Skórzanego w Krakowie, placówki oświatowej, z którą w ostatnich latach nasi uczniowie i nauczyciele nawiązali i utrzymywali bliskie stosunki. Jeszcze nie tak dawno mogliśmy się tam przysłuchiwać ks. Tischnerowi, jak z ogromną swadą opowiadał - po góralsku - anegdoty.

CZEŚĆ ICH PAMIĘCI.

Niech dobry Bóg jak najszybciej położy kres łzom, bólowi, cierpieniom, śmierci. Niech jak najszybciej przeminie to, co złe. Niech wiecznie trwa to, co dobre.

Dziękujemy pracownikom administracji i obsługi ...

... za < ich niezbędną pomoc naszym uczniom i nauczycielom w odniesieniu wszystkich dotychczasowych sukcesów. Bez ich współudziału osiągnięcia te nie miałyby takiego blasku.

W szczególności dziękujemy tym z nich, którzy obecnie pracują w ZSB. Oto aktualna kadra mgr inż. Józefa Niemczuka, zastępcy dyrektora do spraw administracyjnych: Janina Lisowska - główna księgowa, Dorota Gosiewska, Irena Stawiarska (sekretariat dyr. Haliny Dareckiej), Dagmara Kaczmarczyk, Aleksandra Ślęzek (kadry), Magdalena Trybus (kasa), Jerzy Grzybowski, Stanisław Janas, Aleksander Laprus, Stanisława Łacheta<, Tadeusz Potępa oraz Małgorzata Balon, Janina Dąbrowska, Krystyna Dudek, Bożena Kozera, Stefania Stypuła i Józefa Wyroba (portiernia i obsługa), Mirosław Danilewicz, Alicja Deroń-Pieńkowska i Halina Madej (warsztaty szkolne), Zofia Trzupek (internat), Józefa Bialik, Maria Czekaj, Wiesława Domagała, Danuta Krawczyk, Teresa Nowakowska i Maria Utylska (kuchnia i zaopatrzenie), a także Franciszek Sikora i Małgorzata Wrzodek (obsługa).

Zakończenie

Dziękujemy za przeczytanie niniejszej monografii i pomoc w jej napisaniu.

Na kartach tego opracowania zamieściliśmy ważniejsze - naszym zdaniem - wydarzenia, jakie miały miejsce w historii naszej Szkoły. Oczywiście wybór tych materiałów nie był łatwy i nie mógł być całkowicie obiektywny, co jest na pewno zrozumiałe i usprawiedliwione przez każdego Przyjaciela ZSB Nr1 w Krakowie.

Jednak przedstawione w tej monografii fakty powinny uważnemu Czytelnikowi, nawet nie związanemu bezpośrednio ze Szkołą, pomóc w zapoznaniu się z dziejami Budowlanki i ułatwić wyciągnięcie wniosków.

Jeden z tych wniosków jest chyba oczywisty: nasi Nauczyciele i Uczniowie zrobili wiele dobrego nie tylko dla samej Szkoły, ale także i przede wszystkim dla Krakowa, regionu, kraju, a nawet całego świata.

Jesteśmy dumni i szczerze cieszymy się, jak dzieci, że 50-lecie Zespołu Szkół Budowlanych Nr1 w Krakowie i 165-lecie Instytutu Technicznego możemy celebrować właśnie teraz, gdy nasze miasto jest kulturalną stolicą Europy.

Mamy nadzieję, że w ten skromny i spontaniczny sposób nasza Budowlanka stała się jednym z wielu uczestników historycznego i z powodzeniem realizowanego programu Kraków 2000.

Chcielibyśmy, żeby niniejsza monografia również miała w tym swój udział.

Serdecznie dziękujemy wszystkim Przyjaciółom ZSB, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do wydania niniejszego opracowania. W szczególności jesteśmy wdzięczni przedstawicielom władz państwowych, regionalnych i miejskich za dokonanie wpisu na pierwszych stronach tej monografii. Dziękujemy też Absolwentom i Nauczycielom za ich pisemne i ustne relacje, wszystkie bez wyjątku odnotowane na tych kartach. Szkoda jednak, że nie wszyscy, którzy mają charakterystyczne i bezcenne - z kronikarskiego punktu widzenia - wspomnienia, to zrobili. Mamy nadzieję, że naprawią ten błąd podczas opracowywania następnej monografii.

Jeszcze raz przepraszamy za ewentualne pomyłki, w tym za niepoprawne - być może - podanie niektórych nazwisk lub niezamierzone pominięcie ich.

Niech dobry Bóg obdarza Was wszystkich swoimi błogosławieństwami. Niech błogosławi On nasz piękny kraj, nasz ukochany Kraków i nas - jego mieszkańców. Niech też sprawi, żeby kolejne karty dziejów Budowlanki mogły być zapisane tylko złotymi literami i wypowiedziane tylko złotymi zgłoskami.